

שאלה: בקרתי בביתו של חבר וראיתי אצלו כי בכל חדר תלה תמונה של רב וצדיק. החבר אמר לי שזה נותן לו מצב רוח טוב. הצעתי זאת לאשתי והיא שאלה אם זה רק אמצעי פסיכולוגי או שיש בזה גם היבט תורני. מה האמת?

תשובה: יש פסוק "והיו עיניך רואות את מוריך" (ישעיה ל, כ). נכון שפשוטו של מקרא מדובר על ברכה לעת העתיד, אבל חז"ל שבחו מי שרואה את פני רבו (חגיגה ה ע"ב).

הרב צבי אלימלך, מחבר"בני יששכר" כתב בספרו "אגרא דפרקא" (פסקא פו) "טוב גם כן בשעת הלימוד לצייר לפניו צורת איזה צדיק, ובפרט צורת רבו המובהק. ועל ידי זה יקבע תלמודו בלבו ולא ישכח".

והרב אלעזר פאפו, בספרו "פלא יועץ" (ערך: ציור) כתב: "וכתבו המקובלים שיצייר תמיד נגד פניו דמות צורת פני רבו, ומועיל הרבה להשגת חכמה".

יש אנשים שבפנים הכריכה של ספרי לימוד שלהם הם מדביקים צילום של הרב המחבר, כדי שמפעם לפעם, באמצע לימודם, יעיפו מבט על הצילום ויקיימו חרדת קודש ממי הם לומדים תורה. אמנם צריכים להזהיר כי התמונות של רבנים שהיו לפני מאתיים שנה ויותר, אינן תמונות אמיות. תמונות של רמב"ם ורש"י והרב אברבנאל ור' יוסף קארו ועוד, הן פיקטיביות כי לא היו אז מכוונות צילום. וגם אם תציע סברא שישבו לפני צייר, זה מופרך כי לא היו יושבים בטל מול צייר זמן רב שיצייר מה שראה.

וגם אם תבחר להתנהג כך, תקפיד שיהיו תמונות פוטו-גניות, ראויות לעורר הדר וכבוד. כי יש רבנים שאולי צלמו אותם לעת זקנותם, או מלכתחילה לא היו נתברכו להיות יפה-תואר, והצילום רק משפיל או מדכא, ולא כדאי לתלות צילום בזה.

ותקח לך רק צילומים של רבנים גדולים, אותם שאתה מעריך, שבראיית הצילומים תקבל רגשי קודש.

ואלתשכח, העיקר אינו ההבטה בתמונה אלא ללמוד אתדבריהם.